

Житіє оленяра

Іван Малкович

Пастушу, отже, олені ОлЕні,
хоча, по-правді, всі оці олЕні
послав би я!.. Та краще попасав

саму Олену — млосну і шалену —
жону свою із білого ебену,
що десь пасеться між солодших трав...

О, як же то нестерпно, пане-брате,
так без'оленно оленярювати —
ці роги, роги, роги!.. А проте
ще важче в відчаї щоночі наслухати

у власній голові хрустіння кляте —
проламування в черепі круте,
й себе самого твердо запевняти,
що це волосся вперто так росте!..